

Jeremia's Klaagliederen

Het zou helemaal niet onredelijk zijn als Jeremia zich zou beroemen op de val van Jeruzalem. Hij was immers een van de weinigen die deze verwoesting voorspelde en hij werd hiervoor krachtig vervolgd. Nu zijn profetieën vervuld zijn, zou het heel natuurlijk zijn als hij zou zeggen: "Had ik het niet gezegd!" Maar dat zou niet overeenstemmen met Jeremia's karakter. Net als de God die hij dient, is Jeremia bedroefd over het verlies van Jeruzalem en het uiteenslaan van Gods volk. Hij is tegelijkertijd boos en verdrietig. Hij is boos op de priesters en de profeten, wier zonden deze verwoesting noodzakelijk maakten. Hij is boos op de volken die Juda rechtstreeks hebben overrompeld en op de volken die haar niet te hulp zijn gekomen. Maar Jeremia is vooral verdrietig. Deze wenende profeet, die zich zo vaak heeft beklagd over zijn eigen lijden, schreit nu om het lijden van zijn landgenoten.

Hoewel het auteurschap niet specifiek wordt gemeld, lijkt het zeer waarschijnlijk dat Jeremia de schrijver is van het boek dat bekendstaat als Klaagliederen. Het gedicht verwoordt de vele gemengde gevoelens die deze vermoeide en ouder wordende man van God moet hebben. Soms spreekt hij vanuit persoonlijk oogpunt over zijn eigen lijden en vervolgingen; soms is hij een stem voor het hele volk wanneer hij spreekt over de collectieve gevoelens van afgrijzen, verdriet en verwarring, maar ook hoop. Dit prachtige klaaglied is tot op de dag van vandaag zó aangrijpend dat het door de nakomelingen van deze Joden nog steeds elk jaar wordt voorgelezen tijdens de herdenking van de vernietiging van de tempel. Alleen al vanuit literair standpunt is het gedicht klassiek te noemen. Maar nog belangrijker is dat het een van de krachtigste en ontroerendste uitdrukkingen van menselijke gevoelens is die ooit beschreven zijn, verder draagt het een tijdloze boodschap met zich mee die alleen maar subliem kan worden genoemd.

Klaag. 1:1-6
(586 v.C.)

Hoe zit die stad zo eenzaam,
die vol volks was,
zij is als een weduwe geworden,
zij, die groot was onder de heidenen,
een vorstin onder de landschappen,
is cijnsbaar geworden.

Zij weent steeds des nachts,
en haar tranen lopen over haar kinnebakken;
zij heeft geen trooster
onder al haar liefhebbers;
al haar vrienden hebben trouwelooslijk met haar gehandeld,
zij zijn haar tot vijanden geworden.

Juda is in gevangenis gegaan vanwege de ellende,
en vanwege de veelheid der dienstbaarheid;
zij woont onder de heidenen,
zij vindt geen rust;
al haar vervolgers achterhalen ze
tussen de engten.

De wegen Sions treuren,
omdat niemand op het feest komt;
al haar poorten zijn woest,
haar priesters zuchten:
haar jonkvrouwen zijn bedroefd,
en zij zelve is in bitterheid.

Haar tegenpartijders zijn ten hoofd geworden,
haar vijanden zijn gerust;
omdat haar de HEERE bedroefd heeft,
vanwege de veelheid harer overtredingen;

haar kinderkens gaan henen in de gevangenis
voor het aangezicht des tegenpartijders.

En van de dochter Sions
is al haar sieraad weggegaan;
haar vorsten zijn als de herten,
die geen weide vinden,
en zij gaan krachteloos henen
voor het aangezicht des vervolgers.

Klaag. 1:7-11

Jeruzalem is, in de dagen harer ellende en harer veelvuldige ballingschap,
indachtig aan al haar gewenste dingen,
die zij van oude dagen af gehad heeft;
dewijl haar volk door de hand des tegenpartijders valt,
en zij geen helper heeft;
de tegenpartijders zien haar aan,
zij spotten met haar rustdagen.

Jeruzalem heeft zwaarlijk gezondigd,
daarom is zij als een afgezonderde vrouw geworden;
allen, die haar eerden, achten haar onwaard,
dewijl zij haar naaktheid gezien hebben;
zij zucht ook,
en zij is achterwaarts gekeerd.

Haar onreinheid is in haar zomen,
zij heeft niet gedacht aan haar uiterste,
daarom is zij wonderbaarlijk omlaag gedaald;
zij heeft geen trooster.
"HEERE, zie mijn ellende aan,
want de vijand maakt zich groot."

De tegenpartijder heeft zijn hand
aan al haar gewenste dingen uitgebreid;
immers heeft zij aangezien,
dat de heidenen in haar heiligdom gingen,
waarvan Gij geboden hadt,
dat zij in Uw gemeente niet komen zouden.

Al haar volk zucht,
brood zoekende,
zij hebben hun gewenste dingen voor spijs gegeven,
om de ziel te verkwikken.
"Zie, HEERE, en aanschouw,
dat ik onwaard geworden ben.

Klaag. 1:12-17

Gaat het ulieden niet aan, gij allen, die over weg gaat?
Schouwt het aan en ziet,
of er een smart zij gelijk mijn smart,
die mij aangedaan is,
waarmede de HEERE mij bedroefd heeft
ten dage der hittigheid Zijns toorns.

Van de hoogte heeft Hij een vuur in mijn beenderen gezonden,
waarover Hij geheerst heeft;
Hij heeft voor mijn voeten een net uitgebreid,
Hij heeft mij achterwaarts doen keren,

Hij heeft mij woest en ziek gemaakt
den gansen dag.

Het juk mijner overtredingen is aangebonden door Zijn hand,
zij zijn samengevlochten,
zij zijn op mijn hals geklommen;
Hij heeft mijn kracht doen vervallen;
de Heere heeft mij in hun handen gegeven,
ik kan niet opstaan.

De Heere heeft al mijn sterken
in het midden van mij vertreden;
Hij heeft een bijeenkomst over mij uitgeroepen,
om mijn jongelingen te verbreken;
de Heere heeft de wijnpers der jonkvrouw,
der dochter van Juda, aangetreden.

Om dezer dingen wille ween ik;
mijn oog, mijn oog vliet af van water,
omdat de Trooster, Die mijn ziel zou verkwikken,
verre van mij is;
mijn kinderen zijn verwoest,
omdat de vijand de overhand heeft.”

Sion breidt haar handen uit,
daar is geen trooster voor haar;
de HEERE heeft van Jakob geboden,
dat die rondom hem zijn, zijn tegenpartijders zouden zijn;
Jeruzalem is
als een afgezonderde vrouw onder hen.

Klaag. 1:18-22

“De HEERE is rechtvaardig,
want ik ben Zijn mond wederspanning geweest;
hoort toch, alle gij volken,
en ziet mijn smart;
mijn jonkvrouwen en mijn jongelingen
zijn in de gevangenis gegaan.

Ik riep tot mijn liefhebbers,
maar zij hebben mij bedrogen;
mijn priesters en mijn oudsten
hebben in de stad den geest gegeven,
als zij spijs voor zich zochten,
opdat zij hun ziel mochten verkwikken.

Aanzie, HEERE, want mij is bange;
mijn ingewand is beroerd,
mijn hart heeft zich omgekeerd in het binnenste van mij,
want ik ben zeer wederspanning geweest;
van buiten heeft mij het zwaard van kinderen beroofd,
van binnen is als de dood.

Zij horen, dat ik zucht,
maar ik heb geen trooster;
al mijn vijanden horen mijn kwaad;
en zij zijn vrolijk, dat Gij het gedaan hebt;
als Gij den dag zult voortgebracht hebben, dien Gij uitgeroepen hebt,
zo zullen zij zijn, gelijk ik ben.

Laat al hun kwaad voor Uw aangezicht komen,
en doe hun,
gelijk als Gij mij gedaan hebt
vanwege al mijn overtredingen;
want mijn zuchtigen zijn vele,
en mijn hart is mat.”

Klaag. 2:1-10

Hoe heeft de Heere de dochter Sions
in Zijn toorn bewolkt?
Hij heeft de heerlijkheid van Israël
van den hemel op de aarde nedergeworpen;
en Hij heeft aan de voetbank Zijner voeten niet gedacht
in den dag Zijns toorns.

De Heere heeft al de woningen Jakobs verslonden,
en heeft ze niet verschoond;
Hij heeft de vastigheden der dochter van Juda afgebroken
in Zijn verbolgenheid,
Hij heeft gemaakt, dat zij de aarde raken;
Hij heeft het koninkrijk en deszelfs vorsten ontheilgd.

Hij heeft, in ontsteking des toorns,
den gehele hoorn Israëls afgehouden;
Hij heeft Zijn rechterhand achterwaarts getrokken,
toen de vijand kwam,
en Hij is tegen Jakob ontstoken als een vlamvend vuur,
dat rondom verteert.

Hij heeft Zijn boog gespannen als een vijand;
Hij heeft zich met Zijn rechterhand
gesteld als een tegenpartijder,
dat Hij doodde al de begeerlijke dingen der ogen;
Hij heeft Zijn grimmigheid in de tent der dochter Sions
uitgestort als een vuur.

De Heere is geworden als een vijand;
Hij heeft Israël verslonden,
Hij heeft al haar paleizen verslonden.
Hij heeft deszelfs vastigheden verdorven;
en Hij heeft bij de dochter van Juda
het klagen en kermen vermenigvuldigd.

En Hij heeft Zijn hut met geweld afgerukt, als een hof,
Hij heeft Zijn vergaderplaats verdorven;
de HEERE heeft in Sion doen vergeten
den hoogtijd en den sabbat,
en Hij heeft in de gramschap Zijns toorns
den koning en den priester smadelijk verworpen.

De Heere heeft Zijn altaar verstoten.
Hij heeft Zijn heiligdom te niet gedaan,
Hij heeft de muren harer paleizen
in des vijands hand overgegeven;
zij hebben in het huis des HEEREN een stem verheven
als op den dag eens gezetten hoogtijds.

De HEERE heeft gedacht te verderven
den muur der dochter Sions;

Hij heeft het richtsnoer daarover getogen,
Hij heeft Zijn hand niet afgewend, dat Hij ze niet verslonde;
en Hij heeft den voormuur en den muur te zamen treurig gemaakt,
zij zijn verzwakt.

Haar poorten zijn in de aarde verzonken;
Hij heeft haar grendelen verdorven en gebroken;
haar koning en haar vorsten zijn onder de heidenen;
er is geen wet;
haar profeten vinden ook
geen gezicht van den HEERE.

De oudsten der dochter Sions zitten op de aarde,
zij zwijgen stil,
zij werpen stof op hun hoofd,
zij hebben zakken aangegord;
de jonge dochters van Jeruzalem
laten haar hoofd ter aarde hangen.

Klaag. 2:11-17

Mijn ogen zijn verteerd door tranen,
mijn ingewand wordt beroerd;
mijn lever is ter aarde uitgeschud,
vanwege de breuk der dochter mijns volks;
omdat het kind en de zuigeling
op de straten der stad in onmacht zinken;

als zij tot hun moeders zeggen:
"Waar is koren en wijn?",
als zij op de straten der stad
in onmacht zinken, als de verslagenen;
als zich hun ziel uitschudt
in den schoot hunner moeders.

Wat getuigen zal ik u brengen,
wat zal ik bij u vergelijken,
gij dochter Jeruzalems?
Wat zal ik bij u vergelijken,
dat ik u trooste,
gij jonkvrouw, dochter Sions,
want uw breuk is zo groot als de zee,
wie kan u helen?

Uw profeten hebben u
ijdelheid en ongerijmdheid gezien,
en zij hebben u uw ongerechtigheid niet geopenbaard,
om uw gevangenis af te wenden,
maar zij hebben voor u gezien
ijdele lasten en uitstotingen.

Allen, die over weg gaan,
klappen met de handen over u,
zij fluiten en schudden hun hoofd
over de dochter Jeruzalems, zeggende:
"Is dit die stad, waar men van zeide,
dat zij volkomen van schoonheid was,
een vreugde der ganse aarde?"

Al uw vijanden sperren hun mond op over u,
zij fluiten en knersen met de tanden,
zij zeggen: "Wij hebben haar verslonden;
dit is immers de dag, dien wij verwacht hebben,
wij hebben hem gevonden, wij hebben hem gezien."

De HEERE heeft gedaan, wat Hij gedacht had,
Hij heeft Zijn woord vervuld,
dat Hij bevolen had van oude dagen;
Hij heeft afgebroken en niet gespaard;
en Hij heeft den vijand over u verblijd,
Hij heeft den hoorn uwer tegenpartijders verhoogd.

Klaag. 2:18-22

Hun hart schreeuwde
tot den Heere:
O gij muur der dochter Sions,
laat dag en nacht
tranen afvlieten als een beek;
geef uzelve geen rust,
uw oogappel houde niet op!

Maak u op, maak geschrei des nachts
in het begin der nachtwaken,
stort uw hart uit
voor het aangezicht des Heeren als water;
hef uw handen tot Hem op
voor de ziel uwer kinderkens,
die in onmacht gevallen zijn van honger,
vooraan op alle straten.

"Zie, HEERE, aanschouw toch,
aan wien Gij also gedaan hebt;
zullen dan de vrouwen haar vrucht eten,
de kinderkens, die men op de handen draagt?
Zullen dan de profeet en de priester
in het heiligdom des Heeren gedood worden?"

De jongen en de ouden liggen
op de aarde op de straten;
mijn jonkvrouwen en mijn jongelingen
zijn door het zwaard gevallen;
Gij hebt ze in den dag Uws toorns gedood,
Gij hebt ze geslacht en niet verschoond.

Gij hebt mijn verschrikkingen van rondom geroepen,
als tot een dag eens gezetten hoogtijds;
en er is niemand aan den dag des toorns des HEEREN
ontkomen of overgebleven;
die ik op de handen gedragen en opgetogen heb,
die heeft mijn vijand omgebracht."

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.